

TASSEL, n. sing. Tasslande. *Tissel och t.*, se *Tissel*.

TASSLA, v. a. o. n. 1. Hemligen hviska en något i örat, såsom angifvare eller bakdantare plåga; hålla hviskande samtal, hvarvid andra tadas. *Tissla och t.*, se *Tissla*. — *Tasslande*, n. 4.

TASSLARE, m. 5. En, som tasslar.

TASTARE, m. 5. (artil.) 1) Styckeskrapa. — 2) Maskin, hvarmed gallror upptäckas i kulloppet af en skjutmaskin.

TASTARE, m. 5. eller **TASTARECIRKEL**, --- sifrrk'l, m. 2. pl. — *cirklar*. Ett slags cirkel i form af en 8, hvaraf metallarbetare betjena sig, för att undersöka, huru stark väggen af ett kärl är.

TATTARE, m. 5. -ERSKA, f. 1. (pop.) Benämning i Sverige på Zigenare, emedan de i början troddes vara Tatarer.

TATTARUNGE, m. 2. (pop.) Barn af Tattare.

TATUERA, v. a. 1. (fr. *Tatouer*) I människohuden rista eller sticka streck och punkter, som ingnidas med vissa färger. Brukligt hos vissa vilda folkslag. — *Tatuerande*, n. 4.

TATUERING, f. 2. 1) Kroppens målande med åtskilliga figurer. — 2) Sjelfva de målade figurerna.

TAUTOLOGI, tävvtälåji', f. 5. (grek.) Onyttigt omsägende af samma sak, fast med förändrade ord. **TAUTOLOGISK**, tävvtälåjissk, a. 2. Som innehåller tautologi.

TAX, m. 2. Se *Taxhund*.

TAX, f. 2. Se *Idegran*.

TAXA, taxa, f. 1. (af lat. *Taxare*) 1) Visst af laglig myndighet åsatt pris; viss föreskrifven afgiftsberäkning. *T. på bröd, kött, dricka*. — Har sammansättningarna Kött-, Bröd-, Tulltaxa, m. fl. — 2) Afgift, påлага. *Lägga t. på förbrukningen af något*.

TAXATION, --tschön, f. 5. Se *Taxering*.

TAXERA, v. a. 1. (lat. *Taxare*) 1) Fastställa visst pris, sätta taxa på något. — 2) Värdera, uppskatta. — 3) Beskatta, belägga med afgift. *T. för högt*. — 4) Beskylla.

TAXERARE, m. 5. En, som taxerar.

TAXERING, f. 2. 1) Fastställande af visst pris, prisbestämning. — 2) Värdering, uppskattning. — 3) Beskattning. *För dryg t.* — 4) Beskyllning.

TAXERINGSKOMITÉ, m. 5. Af landshöfding årligen sammankallad komité, som pröfvar Beredningskomiténs förslag till taxering och bestämmer de derefter belöande afgifter till kronan för dem, som bo inom distriktet.

TAXERINGSLÄNGD, f. 5. Förteckning på dem, som af en taxeringskomité skola taxeras, hvilken upprättas af häradsskrifvaren.

TAXERINGSMAN, m. 5. pl. — *män*. En, som blifvit utsedd att taxera; ledamot af en taxeringskomité.

TAXHUND, m. 2. En jagthundsras med korta ben och lång kropp, nosen spetsig, öronen breda och hängande, håren släta; brukas till gräfling-, utter- och räffjagt.

TAXLING, m. 2. Se *Marsvin*.

TAZETT, tasått, m. 5. En art Narciss. *Narcissus Tazetta*.

TE, v. a. 2. (föga brukl.) Visa, bevisa, uppbera. Mest i sammansättningar såsom *Bete, Framte, Uppte*. — *T. sig*, v. r. Visa sig.

TE, n. 5. 1) Se *Tebuske*. — 2) De afplockade, i hett vatten uppmjukade och sammanrullade bla-

den af denna buske. *Grönt, brunt t. Kinesiskt t. Lägga på t.* — 3) Den allmänt bekanta dryck, som kokas på dessa blad. *Koka, tillaga, dricka t.* — 4) Benämning på åtskilliga slags infusioner, hvilka nyttjas i medicinen eller såsom surrogater för det kinesiska teet. *Dricka t. på millefolium, på krusmynta. Kryddte, Fläderte, Isopste, Helsete, &c.* — Skrifves äfv. *Thé, Té*. — *Ss. Tedrickare, -drickning, -handel, -handlare*.

TEATER, teat'r, m. 2. pl. *teatrar*. (grek. *Theatron*) 1) Skådebana, skådeplats. Brukas äfv. figurligt, t. ex. i sammansättningarna *Krigsteater, Verldsteater*. — 2) Skådespelshus. — 3) Skådespelskonst. [*Theater*.]

TEATER-ALMANACK, teat'r-allmanäck, m. 1. Årligen utgifven bok, som innehåller kritiker af dramatiska arbeten, notiser om den dramatiska litteraturen, teateranekdoter, repertoarer, m. m.

TEATERBILJETT, teat'r-billjätt, m. 5. Inträdesbiljett till ett dramatiskt skådespel.

TEATER-DEKORATION, teat'r-dekoratschön, f. 5. Dekoration för en skådeplats.

TEATER-DEKORATÖR, -----tö'r, m. 5. Se *Dekorationsmålare*.

TEATER-DIREKTÖR, -----tö'r, m. 5. Den, som har styrelsen af en teatertrupp.

TEATERELD, m. 2. Fyrverkerield till belysning af dekorationer och plastiska grupper på teatern.

TEATERHJELTE, m. 2. pl. — *hjetlar*. 1) Hjelten i en teaterpjäs. — 2) (fig.) Person, som söker att likna en sådan.

TEATERKUPP, m. 5. Öfverraskande händelse i ett skådespel, hvarigenom upplösningen förberedes.

TEATERMUSIK, teat'r-musi'k, m. sing. Det slags musik, som tillhör teatern.

TEATERPJES, teat'r-pjä's, m. 5. Dikt, ämnad att föreställas på skådebanan.

TEATERSTIL, m. 2. Det slags musikalisk stil, som utmärker Teatermusik.

TEATERSTYCKE, n. 4. Se *Teaterpjäs*.

TEATERTIDNING, f. 2. Tidning för teatern och dermed sammanhängande ämnen.

TEATRALISK, a. 2. Som angår skådebanan eller skådespel, har likhet med hvad på teatern är brukligt. *T. deklamation. T-a gester*. [*The*—.]

TEATRALISKT, adv. På ett teatraliskt sätt.

TEBORD, n. 5. Bord, som begagnas att derpå servera te.

TEBRICKA, f. 1. Bricka, hvarpå te i koppar kringbjudes. I samma mening säges äfv. *Tebråde*.

TEBRÖD, n. 5. Fint bröd att doppa i te.

TEBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. Buskväxt i Kina och Ostindien, hvars blad gifva den bekanta tedrycken.

TECHNIK, m. fl., se *Teknik*. &c.

TECKEN, n. 5. 1) Märke, kännetecken; bevis, prof. *Sätta ett t. på något. Till t. af vänskap. Till t. att jag gjort det. T. på en sjukdom. Gifva intet t. till lif. Till t. af vänskap. Till ett t. af sin bevågenhet*. — 2) Yttre handling eller rörelse, eller något yttre föremål, hvarigenom man gifver en annan tillkänna, hvad man tänker eller hvad man vill. *Jag gaf honom t. att gå. Gifva t. till utfall*. — *Syn*. Signal. — 3) Något som behådar en kommande händelse. *T. till regn. T. till fara, till en sjukdom, till bättring. Godt, elakt t.*, hvad som behådar något lyckligt, olyckligt. *Det är ett*